

Tập 15 – Làm thế nào để bùng phát dịch bệnh

Với Tiến sĩ Catherine O'Neal

MÁY TẠO BỞI GOOGLE TRANSLATE

Deon (00:00):

Làm thế nào để các đợt bùng phát bùng phát và vắc xin đóng vai trò gì trong việc chấm dứt chúng? Bạn sẽ tìm hiểu trong tập hôm nay của Vax Matters.

Deon (00:14):

Này đó. Tôi là Deon Guillory. Trong chương trình hôm nay, chúng ta đang thảo luận về sự bùng phát dịch bệnh. Và chúng tôi lại được tham gia bởi người bạn của chúng tôi, Tiến sĩ Katie O'Neal. Bây giờ nếu bạn còn nhớ từ một tập trước, Tiến sĩ O'Neal là phó giáo sư y học lâm sàng chuyên về các bệnh truyền nhiễm tại Cơ quan Nội khoa Y tế LSU ở Baton Rouge. Bà cũng là giám đốc y tế của Đức Mẹ Biển Hồ. Cảm ơn một lần nữa vì đã tham gia cùng chúng tôi, Tiến sĩ O'Neal.

Tiến sĩ O'Neal (00:38):

Tôi rất vui khi được ở đây. Cảm ơn bạn đã mời tôi.

Deon (00:40):

Được chứ. Vì vậy, đây là, tôi, tôi rất quan tâm đến điều này bởi vì, và tôi đoán nó, bạn biết đấy, chúng ta đang sống trong một đại dịch và vì vậy, đây là chủ đề hoàn hảo cho cuộc trò chuyện của chúng ta. Nhưng, bạn có nghe về những đợt bùng phát này đã xảy ra trong lịch sử. Bạn biết đấy, bạn đã mắc bệnh Dịch hạch, uh, cho đến Virus Corona. Dịch bệnh xảy ra liên tục trong suốt lịch sử, nhưng tất cả bắt đầu từ đâu và điều gì thực sự bắt đầu bùng phát?

Tiến sĩ O'Neal (01:13):

Vì vậy, một đợt bùng phát thực sự chỉ là một sự gia tăng đột ngột của một điều gì đó khó chịu. Ý tôi là, đó là định nghĩa.

Deon (01:20):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (01:20):

Vì vậy, rất thú vị. Vì vậy, chúng ta thực sự có thể bùng phát cơn giận dữ. Nhưng khi chúng ta nói về sự bùng phát của các bệnh truyền nhiễm, nó thực sự chỉ là sự gia tăng của bệnh nhiễm trùng ở một nơi. Khi chúng ta nói về các vụ dịch và đại dịch, thì chúng ta bắt đầu xác định xem đợt bùng phát đó là cục bộ, ở cấp độ địa phương, đó là một bệnh dịch hay một đại dịch, cho dù đợt bùng phát đó, uh, đang ảnh hưởng đến toàn bộ quốc gia hay toàn thế giới.

Deon (01:42):

Được chứ.

Tiến sĩ O'Neal (01:42):

Và rõ ràng với COVID-19, chúng ta đã chứng kiến một đại dịch.

Deon (01:45):

Đúng.

Tiến sĩ O'Neal (01:46):

Một đợt bùng phát ảnh hưởng đến toàn quốc. Nhưng khi bạn nghĩ về bệnh cúm, hoặc bạn nghĩ về bất kỳ mùa hè nào mà bạn nói, anh bạn, mọi người đều bị cảm lạnh.

Deon (01:54):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (01:54):

Đó là những đợt bùng phát cục bộ, và chúng chỉ là đợt lây nhiễm đột ngột tại một thời điểm nhất định.

Deon (02:02):

Ừ. Được chứ. Vì vậy, đó là một cách tuyệt vời để chia nhỏ nó.

Tiến sĩ O'Neal (02:02):

(cười).

Deon (02:03):

'Nguyên nhân , ' bởi vì , bạn biết đấy, tôi, tôi đoán nếu bạn ở một độ tuổi cụ thể, ừm, khi bạn nghĩ đến sự bùng phát, uh, bạn nghĩ đến, tôi, tôi, tôi sẽ tự đặt mình vào điểm. Tôi nghĩ về bộ phim Outbreak-

Tiến sĩ O'Neal (02:12):

(cười). Đúng.

Deon (02:12):

... với, với Dustin Hoffman.

Tiến sĩ O'Neal (02:13):

Tôi cũng vậy.

Deon (02:14):

Ừm, hoặc bạn thậm chí nghĩ đến bộ phim Contagion.

Tiến sĩ O'Neal (02:18):

Mm-hmm. Ừ.

Deon (02:18):

Bạn biết? Vì vậy, nó, nó, nó ...

Tiến sĩ O'Neal (02:18):

Chúng tôi đã làm cho nó trở nên kịch tính.

Deon (02:19):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (02:19):

Nhưng thực sự và thực sự, tôi đã bùng phát, bạn biết đấy, ừm, bệnh sứt sứt ở nhà trẻ?

Deon (02:26):

Đúng.

Tiến sĩ O'Neal (02:26):

Tại tôi, tôi có ba đứa con và chúng tôi đã trải qua rất nhiều đợt bùng phát nhà trẻ, phải không?

Deon (02:30):

(cười) Tất nhiên.

Tiến sĩ O'Neal (02:30):

Ừm, nhưng họ đến và họ đi và đó chỉ là một đợt nhiễm trùng. Mọi người về nhà, ai cũng có nhiều vết thương và sau đó nó sẽ biến mất. Và đó là hình thức đơn giản nhất. Vì vậy, chúng tôi trải nghiệm chúng trong, chúng tôi trải nghiệm chúng mỗi ngày.

Deon (02:41):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (02:41):

Nhưng, ừm, nhưng một số còn đáng sợ hơn những cái khác.

Deon (02:44):

Đúng.

Tiến sĩ O'Neal (02:44):

Đặc biệt là hai năm gần đây.

Deon (02:45):

Đúng.

Tiến sĩ O'Neal (02:45):

Ừ.

Deon (02:46):

Ừm, cái gì, bệnh truyền nhiễm bắt nguồn từ đâu? Như, làm thế nào nó, nó bắt đầu như thế nào?

Tiến sĩ O'Neal (02:52):

Ừ. Bạn biết đấy, chúng ta đang sống trong một thế giới siêu thô. Vì vậy, các bệnh truyền nhiễm ở xung quanh chúng tôi, đó là lý do tại sao sự nghiệp của tôi rất vui.

Deon (02:59):
(cười) Đúng.

Tiến sĩ O'Neal (02:59):

Và, bạn biết đấy, từ cơ thể con người, thứ đáng ghê tởm, và chúng ta tạo ra rất nhiều bệnh truyền nhiễm, nhưng cũng là thế giới xung quanh chúng ta, ừm, dơi và chim, bò và phân và đất bạn đào để trồng trọt cây cà chua của bạn.

Deon (03:14):
Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (03:14):

Mọi thứ đều chứa đầy vi sinh vật và vi rút. Và thực sự cách mọi thứ lây lan là cách chúng ta sống với những thứ này nhưng bảo vệ bản thân khỏi bị nhiễm những thứ này. Vì vậy, một vài điều, chúng ta không uống nước bị ô nhiễm. Nước xấu, thức ăn không tốt, thực phẩm bị ô nhiễm, có thể là nguồn gốc của một đợt bùng phát. Và chúng tôi thấy điều đó thỉnh thoảng. Bạn biết đấy, đợt nhiên có một cảnh báo trên TV, hãy vứt bỏ rau diếp của bạn. Và đó thường là-

Deon (03:39):
Đúng.

Tiến sĩ O'Neal (03:39):

... một số loại ô nhiễm từ mặt đất hoặc nước nơi rau diếp đó được trồng. Nhưng chúng tôi cũng thấy những thứ như, ừm, sự ra đời của một loại virus mới. Đó là những gì đã xảy ra khi COVID-19 và một quần thể không có khả năng miễn dịch và do đó nó lây lan như cháy rừng. Chỉ trong tháng trước, chúng ta đã thấy tôi bị nhiễm một loại cúm khác vì một con chim mắc bệnh trước và ai đó đã xử lý những con chim đó-

Deon (04:02):
Đúng.

Tiến sĩ O'Neal (04:02):

... bị cúm từ chim. Vì vậy, có rất nhiều cách mà chúng ta bị nhiễm trùng. Nhưng thành thật mà nói, chúng tôi sống giữa chúng hàng ngày.

Deon (04:08):
Uh, bạn ...

Tiến sĩ O'Neal (04:14):
(cười). Không không.

Deon (04:14):

Nhưng không, không, không. Không cần phải đi đến cùng cực.

Tiến sĩ O'Neal (04:16):

Nó khỏe mạnh, nó khỏe mạnh. Đúng.

Deon (04:16):

Đó là lý do bởi vì, bạn biết đấy, khi bạn tiếp xúc với mọi thứ và bạn bị ốm hoặc bất cứ thứ gì, nó sẽ giúp xây dựng hệ thống miễn dịch của bạn.

Tiến sĩ O'Neal (04:26):

Ở một mức độ nào đó, tất cả chúng ta phải, phải luyện tập, để có thể chơi, đúng không?

Deon (04:30):

Đúng.

Tiến sĩ O'Neal (04:30):

Và, bạn biết đấy, trước đó chúng ta đã làm một tập về các vận động viên, nhưng khi bạn thực sự nghĩ về cách chúng ta xây dựng khả năng miễn dịch? Nó không khác gì luyện tập cho bất cứ điều gì hoặc thậm chí học để kiểm tra.

Deon (04:40):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (04:41):

Trong suốt cuộc đời, chúng ta đang xây dựng hệ thống miễn dịch của mình. Chúng tôi, chúng tôi đang tiêm vắc-xin và nói rằng, này, tôi hy vọng nếu gặp lại điều này, tôi sẽ sẵn sàng cho nó. Hoặc chúng ta đi nhà trẻ và chúng ta bị ốm như 10 lần trong vòng hai năm đầu, nhưng sau đó những đứa trẻ gần như không bị ốm nữa vì-

Deon (04:55):

Đúng (cười).

Tiến sĩ O'Neal (04:55):

... họ đã xây dựng khả năng miễn dịch. Họ đã học được điều gì đó. Họ đã luyện tập đủ để bây giờ họ giỏi. Và do đó, nội tâm của chúng ta chơi với môi trường của chúng ta, tương tác đó, cho dù tôi đang trồng cây cà chua của mình, đối phó với con bò hoặc con gà của tôi, hoặc đang ngồi quá gần ai đó trên xe buýt và tôi bị hắt hơi, cách chúng ta phản ứng phụ thuộc vào tương tác với môi trường của chúng ta mà chúng ta đã tạo ra toàn bộ cuộc sống của chúng ta.

Deon (05:15):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (05:16):

Chúng tôi đang luyện tập cho thời điểm này. Chúng ta đã giỏi nó chưa?

Deon (05:19):

Đúng. Ừ. Tôi, tôi giỏi với các bài tập.

Tiến sĩ O'Neal (05:21):

(cười).

Deon (05:23):

Ừm, (cười) uh, vậy, uh, nguyên nhân nào khiến dịch bệnh bùng phát? Bạn biết đấy, a, tôi, tôi đã nói về, bạn biết đấy, những bộ phim mà bạn, bạn biết đấy, như bạn đã nói, chúng tôi đã làm cho nó trở nên đáng sợ và và tất nhiên, đó là một bộ phim, nó cho hiệu ứng ấn tượng .

Tiến sĩ O'Neal (05:37):

Mm-hmm.

Deon (05:37):

Nhưng điều gì, điều gì thực sự gây ra một đợt bùng phát dịch bệnh?

Tiến sĩ O'Neal (05:42):

Chuẩn rồi. Vì vậy, khi chúng ta xem xét các đợt bùng phát dịch bệnh hoặc sự lây lan của dịch bệnh trong việc kiểm soát nhiễm trùng, hãy phân tích nó cho khoa học. Dịch bệnh xảy ra do vật chủ nhạy cảm. Bạn có một số thứ có khả năng làm bùng phát dịch bệnh, cho dù đó là thực phẩm bị ô nhiễm, hay một loại vi rút xâm nhập vào bạn và sau đó bạn phải có một vật chủ nhạy cảm. Vì vậy, điều đó có nghĩa là bạn phải có khả năng bị nhiễm bệnh.

Deon (06:05):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (06:06):

Vì vậy, nếu tôi đang ngồi đây, tôi không có bong bóng xung quanh tôi. Nếu tôi có một vết thương, tôi sẽ, tôi sẽ có nhiều khả năng bị nhiễm vi khuẩn sống trong môi trường bên cạnh tôi hơn-

Deon (06:15):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (06:15):

... vì tôi có một vết thương hở. Nếu tôi chưa bao giờ tiếp xúc với vi rút, một nhóm dân số nhạy cảm, những người chưa bao giờ nhìn thấy điều này trước đây, thì chúng tôi rất dễ bị bùng phát vi rút. Chúng tôi đã thấy điều đó xảy ra, chúng tôi, chúng tôi nói về điều này mọi lúc. Điều gì đã xảy ra khi người châu Âu đến và cố gắng định cư người Maya, phải không?

Deon (06:32):

Đúng. Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (06:33):

Những điều tồi tệ. Bởi vì chúng tôi đã đưa các sinh vật mới vào một vật chủ nhạy cảm. Vì vậy, nếu tôi không thể luyện tập trong suốt cuộc đời của mình và tôi không có khả năng miễn dịch với một loại vi rút, chỉ cần sự tấn công của loại vi rút đó trong quần thể là có thể tàn phá. Nhưng nếu tôi giới thiệu một loại vắc-xin, hoặc nếu những đứa trẻ bị nhiễm những bệnh nhiễm trùng này sớm trong đời, khi chúng có khả năng đối phó với chúng tốt hơn và chúng học hỏi, thì đến khi trưởng thành, bệnh nhiễm trùng đó không nghiêm trọng bằng.

Deon (06:59):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (07:00):

Như nó đã từng. Thật thú vị, khi chúng ta có, ừm, dịch cúm lợn, khi nào, nó là một đại dịch. Nó ảnh hưởng đến thế giới, ừm, vào năm 2009, nó ảnh hưởng hầu hết đến những người 20, 30 và gần 40 tuổi. Nó không ảnh hưởng nhiều đến trẻ nhỏ. Bạn biết đấy, họ đã có, bạn biết đấy, họ, họ làm khá tốt. Có một số trẻ nhỏ bị nhiễm bệnh, nhưng không nặng và nó không ảnh hưởng đến những người lớn tuổi vì chúng đã từng bị cúm tương tự trong đời.

Deon (07:26):

Ồ.

Tiến sĩ O'Neal (07:27):

Vì vậy, những người duy nhất ngây thơ là những người từ 20 đến 30 tuổi là dân số sớm 40 tuổi và đó là những người thực sự bị bệnh. Vì vậy, bạn cần những người để bị bùng phát.

Deon (07:37):

Được chứ. Được rồi. Đó là lý do tại sao tôi thích nói chuyện với bạn.

Tiến sĩ O'Neal (07:40):

(cười).

Deon (07:40):

Vì bạn thực sự phá vỡ nó (cười) và, bạn biết đấy, tất cả chúng ta đều hiểu. Và, bạn biết đấy, đó là điểm của điều này ...

Tiến sĩ O'Neal (07:47):

Ừ. Chúng tôi biết, tôi đã học cách đếm và tôi học cách chia và nhân và chúng tôi nên biết những điều cơ bản về cách lây truyền bệnh nhiễm trùng.

Deon (07:55):

Mm-hmm. Tôi thích điều đó. Bạn có thể giải thích những cách khác nhau mà một căn bệnh có thể lây truyền được không? Và, ừm, thêm vào đó, làm thế nào nó có thể được dừng lại.

Tiến sĩ O'Neal (08:07):

Tuyệt quá. Được chứ. Vì vậy, đầu tiên, làm thế nào nó có thể được truyền đi? Thông qua tiếp xúc trực tiếp và gián tiếp. Hãy phá vỡ điều đó. Tiếp xúc trực tiếp. Có vi khuẩn salmonella trên gà của tôi-

Deon (08:19):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (08:19):

... và tôi đưa nó vào miệng. Rất tiếc. Tôi bị nhiễm bệnh, phải không? Hoặc, tôi có một vết cắt hở và sau đó tôi đặt nó trong bùn. Rất tiếc.

Deon (08:29):

Đúng.

Tiến sĩ O'Neal (08:29):

Nhiễm trùng trực tiếp. Ngoài ra, tôi đang ngồi cạnh con tôi và chúng về cơ bản là hít hơi vào miệng tôi, điều này đã xảy ra và điều đó thật tồi tệ, nhưng cha mẹ nào cũng từng trải qua điều đó, phải không?

Deon (08:38):

(cười).

Tiến sĩ O'Neal (08:39):

Ôi Chúa ơi. Được chứ.

Deon (08:40):

Không may.

Tiến sĩ O'Neal (08:40):

Tôi bị nhiễm bệnh. Ừm, vậy liên hệ trực tiếp. Và sau đó là liên hệ gián tiếp. Ai đó đã ở đây trước tôi và họ đã để lại thứ gì đó ở đây mà tôi không muốn tiếp xúc nhưng tôi thì có. Và đó có thể là bất cứ điều gì. Ừm, trong bệnh viện, chúng tôi coi đó là những dụng cụ bị ô nhiễm. Vì vậy, chúng tôi dành rất nhiều thời gian để đảm bảo rằng mọi thứ đến gần bạn đều sạch sẽ vì nếu không thông qua tiếp xúc gián tiếp, thứ gì đó đã chạm vào ai đó trước đó và bây giờ chạm vào bạn có thể bị nhiễm bệnh. Ừm, những cách khác mà chúng ta thấy đó là các hạt sol khí. Vì vậy, bạn đã-

Deon (09:13):

Được chứ.

Tiến sĩ O'Neal (09:13):

... trong phòng 10 phút trước và bây giờ tôi đang ở trong phòng, nhưng tôi hít vào và đó là tiếp xúc gián tiếp về mặt kỹ thuật. Vì vậy, hai cách. Tôi hoặc là bôi trực tiếp lên người, bôi lên như bơ đậu phộng.

Deon (09:22):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (09:22):

Hoặc, theo một cách ngấm ngấm nào đó, tôi tiếp xúc với thứ mà ai đó đã bỏ lại.

Deon (09:27):

Được chứ. Ừ. Và, và đó chỉ là một trong những điều, nó, nó, nó rất thú vị bởi vì đó là nơi, bạn biết đấy, vắc xin phát huy tác dụng.

Tiến sĩ O'Neal (09:40):

Đó là. Vì vậy, nếu bạn nói về phòng ngừa.

Deon (09:42):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (09:42):

Làm thế nào để tôi ngăn chặn tất cả những điều đó? Tôi không thể. Tôi đang sống cuộc sống của tôi, phải không? Vì vậy, làm thế nào để bạn thực sự ngăn ngừa bị nhiễm bệnh? Tôi rửa vết thương. Tôi rửa tay. Có một số điều cơ bản cho điều này.

Deon (09:53):

Đúng.

Tiến sĩ O'Neal (09:53):

Nếu chúng ta có ít vi khuẩn xung quanh thì chúng ta sẽ ít bị nhiễm bệnh hơn. Tôi nấu thức ăn cho tất cả các cách thông qua. Nhưng rồi sau đó, hàng nghìn loại vi rút mà chúng ta sống trong cuộc đời, và tiếp xúc, và hàng nghìn người mà chúng ta ngồi gần trên xe buýt, cách duy nhất để bảo vệ bản thân là tiêm phòng, sẵn sàng để nhận được sự lây nhiễm đó và đã thực hành rồi. Tôi muốn luyện tập để trở nên tốt hơn. Nếu tôi tham gia một trận chiến, tôi muốn mang theo dụng cụ của mình.

Deon (10:19):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (10:19):

Tôi không muốn trận chiến đó là lần đầu tiên tôi bước ra sân trong lần đầu tiên tôi bước ra sân thi đấu. Vì vậy, vắc-xin đã được thực hành và bạn muốn sẵn sàng chấp nhận loại vi-rút đó và nói rằng, tôi có một thứ cho bạn. Bạn quay lại.

Deon (10:32):

Và rửa tay (cười).

Tiến sĩ O'Neal (10:33):

Và rửa tay khi bạn đang làm việc đó (cười). Hãy sạch sẽ hơn.

Deon (10:35):

Hãy cứ ...

Tiến sĩ O'Neal (10:36):

(cười).

Deon (10:36):

Tôi nghĩ điều đó sẽ giúp ích rất nhiều (cười). Ừm, sự lây lan của dịch bệnh đã thay đổi như thế nào trong những năm qua, 'nguyên nhân, uh, bạn biết đấy, tôi biết trong suốt lịch sử, y học hiện đại đã thay đổi, bạn biết đấy, ừm, cách chúng ta chống lại mọi thứ, a-và, bệnh tật và, bạn biết, những người đang hồi phục sau cơn lạnh hoặc bất cứ điều gì tương tự. Nhưng làm thế nào, sự lây lan của dịch bệnh đã thay đổi như thế nào qua các bạn, ừm, khi nó đến, ừm, với sự gia tăng của việc đi lại dễ dàng? Tại vì-

Tiến sĩ O'Neal (11:09):

Đúng.

Deon (11:09):

... Tôi biết, bạn biết đấy, với đại dịch, đại loại là vậy, mọi người đang dần quay trở lại du lịch, ừm, khi mọi thứ mở ra nhiều hơn và mọi thứ, nhưng điều này đã thay đổi như thế nào, thông qua toàn bộ sự việc này?

Tiến sĩ O'Neal (11:22):

Vì vậy, trước hết, sự lây lan của dịch bệnh thời gian qua chỉ cần được cải thiện bằng cách vệ sinh tay cơ bản.

Deon (11:27):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (11:27):

Làm sạch nước của chúng tôi. Chúng tôi biết làm thế nào để nấu thức ăn của chúng tôi bây giờ. Và mọi người đã từng chết và mắc bệnh do vi khuẩn mà chúng ta không còn nhìn thấy nữa, vì vậy việc ngăn ngừa nhiễm trùng cơ bản đã cứu sống vô số người. Sau đó, vắc xin đã cứu sống vô số người. Chúng tôi đã có thể chuẩn bị cho dân số bị ốm vì một thứ gì đó. Để thấy một sự lây nhiễm xâm nhập vào quần thể và nói, tôi biết về điều này, tôi có thể trả lời. Nhưng, chúng tôi vẫn không thể tưởng tượng được có bao nhiêu người mà chúng tôi tiếp xúc và một phần trong số đó là do du lịch toàn cầu, bạn biết không?

Deon (11:58):

Ừ.

Tiến sĩ O'Neal (11:59):

Khi bạn đến New Orleans Mardi Gras và chúng tôi đã thấy điều đó xảy ra vào tháng 3 năm 2020, bạn không chỉ đi cùng gia đình và bạn bè của mình từ Eunice.

Deon (12:08):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (12:08):

Bạn sẽ đi với những người đến từ Đài Loan, bạn sẽ đi với những người từ Seattle. Bạn được tiếp xúc với rất nhiều điều mới bởi vì chúng tôi là một cộng đồng toàn cầu. Và vì vậy, bạn phải chuẩn bị tinh thần để đối mặt với virus toàn cầu. Và, tôi nghĩ rằng hầu hết thời gian của chúng tôi là như vậy.

Ừm, nhất là những người đi du lịch nhiều vì hầu hết mọi người đều đã được tiêm phòng đầy đủ. Sau đó nhập một cái gì đó mới, một cái gì đó mà chúng tôi chưa bao giờ thấy

Deon (12:36):
(cười) Vâng.

Tiến sĩ O'Neal (12:36):

... để tạo ra một loại vắc-xin cho nó. Và trong năm đó, bạn đang chờ đợi, hy vọng bạn không bị nhiễm bệnh, hy vọng rằng bạn có thể luyện tập trước khi bạn nhìn thấy căn bệnh nhiễm trùng này, và nó có thể tấn công một quần thể. Vì vậy, bạn biết đấy, tôi nghĩ rằng du lịch toàn cầu phần lớn đã khiến chúng ta nhận thức được nhu cầu được bảo vệ của chúng ta. Tôi nghĩ rằng chúng ta làm một công việc tốt, nhưng tất cả chúng ta phải, vẫn nhận thức được rủi ro của mình-

Deon (12:57):
Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (12:57):

... rằng mỗi ngày tôi đi vào một thành phố lớn, tôi thực sự đang chìm vào thế giới.

Deon (13:01):

Ừ. Và tôi nghĩ rằng, đó, đó là một sự kiểm tra thực tế, bạn biết đấy, bởi vì rất nhiều lần chúng ta sống trong những bong bóng nhỏ của riêng mình với, ừm, tôi sẽ sử dụng một thuật ngữ mà bạn, bạn thích sử dụng, y-your sở hữu các cộng đồng nhỏ. Và, bạn biết đấy, khi chúng ta đi đến một nơi nào đó không phải nơi đó, chúng ta không phải lúc nào cũng nghĩ về nơi mà người khác có thể đã ở.

Tiến sĩ O'Neal (13:25):

Mm-hmm. Mm-hmm.

Deon (13:26):

Vì vậy, bạn biết đấy, uh, một điều gì đó cần luôn ghi nhớ trong tâm trí bạn.

Tiến sĩ O'Neal (13:29):

Chuẩn rồi. Tôi nhận được cuộc gọi từ ai đó cách đây một hoặc hai tuần, người này, ừm, người bị COVID. Cảm thấy tuyệt vời, đã được thúc đẩy, ừm, nhưng, bạn biết đấy, một số bệnh tắc nghẽn xoang, nói rằng tôi, tôi đã làm một bài kiểm tra và tôi, và tôi có nó và tôi cần phải nói cho mọi người biết tôi đã đi cùng ai gần đây. Và sau đó cô ấy nói, ừm, tôi không biết làm thế nào tôi có được cái này. Tôi nói, tốt, bạn đã ở đâu? Chà, chúng tôi đã đến DC vào tuần trước. Tôi đã nói, tốt, DC đang thấy sự gia tăng COVID-

Deon (13:52):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (13:52):

... thế là xong. Nhưng chúng tôi thấy rằng, chúng tôi thấy rằng trong rất nhiều vấn đề sức khỏe cộng đồng mà một người đi du lịch mang nó trở lại nhóm của bạn, cho cộng đồng của bạn và bây giờ

cộng đồng của bạn dễ bị ảnh hưởng, vì vậy, bạn biết đấy, tôi luôn trở về quê hương của mình, nhưng nếu tôi đang ngồi ở Mamou, Louisiana và tôi đang ngồi ở trạm xăng, tôi chỉ là người dễ bị ảnh hưởng bởi đại dịch toàn cầu như một người nào đó đang ngồi ở DC

Deon (14:17):

Đúng.

Tiến sĩ O'Neal (14:17):

Chúng tôi không nghĩ như vậy, nhưng ai đó ở Mamou đã đi xem một vở kịch hoặc đi nghỉ gần đây.

Deon (14:22):

Đúng.

Tiến sĩ O'Neal (14:22):

Và họ đã mang nó về nhà.

Deon (14:23):

Ừ. Bạn chỉ, bạn không bao giờ biết.

Tiến sĩ O'Neal (14:24):

Chuẩn rồi.

Deon (14:25):

Ừm, bạn biết đấy, chúng ta, chúng ta đã nói về việc bùng phát dịch bệnh bắt đầu như thế nào và chúng ta có thể kiểm soát chúng như thế nào, nhưng chúng kết thúc như thế nào?

Tiến sĩ O'Neal (14:35):

Chúng kết thúc giống như cách mà chúng ta đã nói về việc luyện tập. Chúng kết thúc khi chúng ta đã luyện tập đủ. Chúng kết thúc khi chúng ta có đủ số người đã bị nhiễm bệnh mà ít nhất có một số lượng, một mức độ miễn dịch nào đó ở đó, và thực sự là cách tốt nhất để chấm dứt nó, và cách nhanh nhất là đưa mọi người đi tiêm phòng.

Deon (14:52):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (14:52):

Bởi vì sau đó chúng tôi biết mọi người đều luyện tập tốt. Và cũng giống như bất kỳ buổi tập nào, và chúng tôi thấy rằng với COVID, tôi không thể chỉ tập một lần và đi chơi. Tôi không thể trở thành một cầu thủ bóng đá chuyên nghiệp nếu tôi đặt một quả bóng vào tay, ném nó cho bố tôi và nói rằng tôi đã sẵn sàng để đi.

Deon (15:06):

Đúng. Nó không hoạt động theo cách đó.

Tiến sĩ O'Neal (15:06):

Con trai tôi có thể nghĩ rằng đó là trường hợp, (cười) nhưng-

Deon (15:08):

(cười).

Tiến sĩ O'Neal (15:08):

... nhưng nó không phải. Ừm, và vì vậy, những gì chúng ta đang thấy là nó cần một ít bộ nhớ và bạn phải tiêm một vài loại vắc xin để thực sự tạo đủ bộ nhớ để nói, bạn biết đấy, khi COVID tấn công cộng đồng của chúng ta và Tôi, tôi nghĩ chúng tôi, chúng tôi có thể ở đó ngay bây giờ, nơi chúng tôi đang chứng kiến một chút trường hợp gia tăng một lần nữa. Mọi người đã di chuyển xung quanh nhiều hơn một chút.

Deon (15:26):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (15:26):

Nhưng điều sẽ nói là nếu điều đó đến và đi mà không làm gia tăng số ca nhập viện, gia tăng tử vong, và thậm chí là gia tăng số người không đến làm việc. Nếu nó thổi qua chúng ta rất nhẹ, thì chúng ta biết rằng chúng ta đã đạt đến khả năng miễn dịch đủ để điều này không thực sự ảnh hưởng đến cuộc sống hàng ngày của chúng ta nữa.

Deon (15:43):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (15:43):

Đó là thành công và chúng ta sẽ biết điều đó khi chúng ta nhìn thấy nó.

Deon (15:46):

Đúng.

Tiến sĩ O'Neal (15:46):

Và, ừm, và cho đến khi chúng ta trải qua một đợt tăng khác và không thấy hiệu ứng đại hồng thủy đó, ừm, chúng ta sẽ không biết liệu chúng ta có ở đó hay không.

Deon (15:54):

Ừ. Và điều đó, và điều đó trở lại cho thấy tầm quan trọng của vắc xin.

Tiến sĩ O'Neal (15:58):

Chắc chắn rồi.

Deon (15:59):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (15:59):

Tất cả chúng ta đều phải xây dựng khả năng miễn dịch của mình. Bạn muốn xây dựng nó như thế nào?

Deon (16:02):

Đúng. Ừm, hãy nói về Bệnh đậu mùa.

Tiến sĩ O'Neal (16:06):

Được chứ.

Deon (16:06):

Bạn biết đấy (cười), uh-

Tiến sĩ O'Neal (16:07):

(cười).

Deon (16:09):

Đôi mắt của bạn chỉ sáng lên trên cái đó.

Tiến sĩ O'Neal (16:10):

Nói về đáng sợ.

Deon (16:11):

(cười).

Tiến sĩ O'Neal (16:11):

(cười).

Deon (16:12):

Tại sao bệnh Đậu mùa là bệnh duy nhất được loại trừ hoàn toàn?

Tiến sĩ O'Neal (16:18):

Ừ. Bạn biết đấy, một vài lý do. Thứ nhất, vì mắt tôi sáng lên, nó siêu đáng sợ, vậy tại sao bạn không đi tiêm vắc xin Đậu mùa, đúng không?

Deon (16:24):

Đúng.

Tiến sĩ O'Neal (16:24):

Vì vậy, tôi nghĩ rằng khi Bệnh đậu mùa xuất hiện, ừm, người ta rất quan tâm đến việc đóng cửa nó càng nhanh càng tốt. Nó gây ra những biến dạng khủng khiếp, um tùm trên da.

Deon (16:35):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (16:35):

Rất rõ ràng ai đã mắc bệnh Đậu mùa. Nó chỉ gây ra những ảnh hưởng lâu dài đến sức khỏe. Và vì vậy, không ai muốn điều đó. Mọi người đều muốn thoát khỏi nó. Và vì vậy chúng tôi rất chấp nhận một phương pháp chữa trị. Ngoài ra, khi bạn mắc một căn bệnh rất dễ lây lan nhưng cũng biểu hiện ra bên ngoài, bạn bị bệnh biểu hiện ra bên ngoài, tôi có thể nói bạn bị bệnh Đậu mùa-

Deon (16:55):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (16:55):

... ừm, tránh xa mọi người thì dễ hơn. Mọi người ở Louisiana bây giờ đều có cảm giác sục sục vì dị ứng, ít nhất đó là cảm giác như thế nào, bạn biết không?

Deon (17:02):

Đúng. Ồ.

Tiến sĩ O'Neal (17:03):

Tất cả chúng tôi đã ở bên ngoài. Chúng tôi đã la hét trong buổi hòa nhạc của Garth Brooks. Vì vậy, bây giờ cổ họng của tôi hơi đau và hơi khẹt khẹt, khẹt khẹt. Điều đó có nghĩa là tôi có COVID? Hay điều đó có nghĩa là tôi có Louisiana, phải không?

Deon (17:13):

Đúng.

Tiến sĩ O'Neal (17:14):

Ừm, thật khó để biết ai đã bị nhiễm bệnh và do đó, nó cho phép sự lây nhiễm và bùng phát tiếp tục lâu hơn. Trong khi đó, trong một đợt bùng phát dễ thấy như vậy, mọi người sẽ dễ dàng lùi lại và nói-

Deon (17:26):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (17:26):

... Tôi nghĩ rằng bạn đã bị nhiễm bệnh, tất cả chúng ta sẽ , tất cả chúng ta sẽ bỏ đi. Vì vậy, tôi nghĩ rằng, kết quả càng tồi tệ hơn đối với bệnh nhân, thì càng có nhiều người muốn tiêm chủng, ừm, và sau đó cũng có khả năng nói rằng bạn đang bị bệnh và và chúng tôi đã có thể, đại loại là, ngăn chặn chuỗi đó , ừm, trước đó. Nhưng nó, đó là thành công, nếu chúng ta chỉ có thể-

Deon (17:44):

Dứt khoát.

Tiến sĩ O'Neal (17:45):

... đạt được thành công như vậy, ừm, với bệnh sởi, quai bị và rubella, uh, chúng tôi thực sự sẽ thành công trên toàn cầu.

Deon (17:51):

Ừ. Vì vậy, nó, có nghĩa là của chúng tôi, sẽ giúp một câu trả lời, bạn biết đấy, tại sao đó là câu duy nhất? Và, bạn biết đấy-

Tiến sĩ O'Neal (18:01):

Mm-hmm.

Deon (18:02):

... tại sao không có bệnh nào khác ở vị trí đó ?

Tiến sĩ O'Neal (18:05):

Đúng. Ừm, khó có vắc-xin hơn cho tất cả mọi người.

Deon (18:08):

Ừ.

Tiến sĩ O'Neal (18:09):

Bạn biết đấy, khi bạn biết mình bị bùng phát bệnh Pox Nhỏ, bạn có thể sắp xếp, và điều này xảy ra rất lâu trước cả cuộc đời của tôi, bạn có thể bao vây đợt bùng phát đó và ngăn chặn nó theo dấu vết của nó trong khi đối với bệnh sởi, quai bị, vâng, vào thời điểm họ thậm chí tạo ra vắc-xin, mọi người đã quen với nhịp sống này, gần giống như bệnh cúm, nơi nó sẽ đến và đi trong cộng đồng của bạn.

Deon (18:26):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (18:26):

Vì vậy, ừm, vắc-xin đã không được sạch khi nó ra đời và sau đó, chúng ta đã không thể tiêm chủng cho phần dễ bị nhiễm bệnh của thế giới như chúng ta muốn.

Deon (18:36):

Ừ.

Tiến sĩ O'Neal (18:37):

Vẫn còn rất nhiều người chưa có miễn dịch với bệnh sởi và quai bị.

Deon (18:40):

Trời ơi. Ừm, bạn biết đấy, dịch bệnh, bùng phát, chúng đã xảy ra trong suốt lịch sử.

Tiến sĩ O'Neal (18:48):

Mm-hmm.

Deon (18:48):

Một số, như, một, những cái lớn nhất trong lịch sử là gì?

Tiến sĩ O'Neal (18:54):

Ừm, tôi nghĩ, bạn biết đấy, chúng ta đã nói về lý do tại sao, tại sao, ừm, chúng ta biết rõ bộ phim Outbreak.

Deon (18:59):

Đúng (cười).

Tiến sĩ O'Neal (18:59):

(cười). Ừm, tôi nghĩ khi bạn nói về chuyện lớn, ừm, tôi sẽ phải nói bệnh dịch. Ý tôi là ...

Deon (19:03):

Ồ, vâng.

Tiến sĩ O'Neal (19:03):

... bạn biết đấy, một trong số ít những điều thực sự ảnh hưởng đến tỷ lệ tử vong toàn cầu và, và ảnh hưởng đến bao nhiêu người sống trên trái đất này một cách đáng kinh ngạc. Ừm, nhưng nếu bạn nghiên cứu về bệnh dịch, nó cũng đến và đi trong một khoảng thời gian dài. Nó không giống như tất cả mọi người chết và chỉ có thể và tất cả chúng tôi bỏ đi.

Deon (19:19):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (19:19):

Thay vào đó, bệnh dịch vẫn xảy đến và vẫn tiếp diễn cho đến ngày nay, chúng ta chỉ nhận thức được nhiều hơn về nó. Vì vậy, chúng tôi có những trường hợp mắc bệnh dịch hạch, ừm, nhưng chúng tôi, chúng tôi tóm lấy chúng, chúng tôi đưa chúng đi, chúng tôi điều trị và sau đó chúng biến mất bởi vì sức khỏe cộng đồng đã tạo ra sự khác biệt rất lớn trong cách mà mọi người hành động đối với những loại nhiều thứ.

Deon (19:35):

Vì vậy, vẫn có trường hợp?

Tiến sĩ O'Neal (19:36):

Chắc chắn rồi.

Deon (19:36):

Ồ.

Tiến sĩ O'Neal (19:37):

Chắc chắn rồi. Nhưng, chúng ta không sống trong một xã hội mà chúng ta có hệ thống thoát nước thông thoáng trong cộng đồng của chúng ta, bạn biết đấy, trong cộng đồng của chúng ta.

Deon (19:43):

Đúng đúng.

Tiến sĩ O'Neal (19:43):

Chúng tôi đã làm rất nhiều, như đã nói trước đó, để làm sạch cách chúng tôi sống, đến mức hầu như không thể thấy điều đó xảy ra một lần nữa.

Deon (19:50):

Mm-hmm. Ừm, chỉ là, tôi, tâm trí của tôi đang nỗ lực, ừm.

Tiến sĩ O'Neal (19:55):

(cười).

Deon (19:55):

Làm thế nào, làm thế nào, làm thế nào, làm thế nào, làm thế nào, làm thế nào, um, bùng phát so với đại dịch COVID?

Tiến sĩ O'Neal (20:05):

Khi bạn nhìn vào, ừm, đợt bùng phát cúm năm 1918, uh, tôi nghĩ rằng chúng ta gần như có thể đọc cùng một cuốn sách-

Deon (20:12):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (20:12):

... chỉ với thông tin Twitter- (cười) bạn biết không?

Deon (20:15):

Đúng.

Tiến sĩ O'Neal (20:15):

Ừm, đó là, uh, đó là một chính trị hóa. Chúng tôi đã đi khắp thế giới vì chúng tôi đang có chiến tranh. Uh, chúng tôi đã chứng kiến một lượng lớn người trẻ lây lan căn bệnh này, nhưng tôi cũng nói rằng tôi cảm thấy hoàn toàn ổn và tôi không biết tại sao bạn lại cần tôi thực hiện những biện pháp phòng ngừa này. Chúng tôi đã thấy cuộc tranh luận về mặt nạ. Ý tôi là, chúng tôi thực sự đã viết lại lịch sử trong hai năm qua, và tôi nghĩ điều đó thật đáng tiếc vì lẽ ra chúng tôi đã học được rất nhiều-

Deon (20:39):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (20:40):

... từ thời điểm đó, nhưng thay vào đó chúng ta, chúng ta chỉ trải nghiệm nó một lần nữa. Ừm, nhưng, nhưng rất giống. Và vì vậy, chúng ta nên rút ra bài học này và chúng ta sẽ không phải trải qua điều này một lần nữa sau 80 năm, phải không?

Deon (20:52):

Ừ.

Tiến sĩ O'Neal (20:53):

Ừm, những thứ mà chúng ta đã có tốt hơn là gì? Đại dịch đó đã kết thúc bởi vì có đủ số người trở nên miễn dịch để nó có thể từ từ biến mất. Hiện chúng tôi đã có vắc xin. Lord chỉ biết điều này sẽ kéo dài bao lâu nếu không có vắc xin, và vì vậy, liệu chúng ta có thể đưa vắc xin lên hàng đầu nhanh hơn vào lần tới không? Ừm, và tôi nghĩ đó là phí của chúng tôi.

Deon (21:12):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (21:12):

Chúng ta cần một loại vắc-xin có thể xuất hiện sau hai hoặc ba tháng đối với bệnh nhiễm trùng mới, không phải một năm. Uh , thật là một phép màu khi chúng tôi giải quyết vấn đề nhanh như vậy, nhưng, ừm, lần sau, chúng tôi nên làm việc sau khi việc này kết thúc, để nhanh hơn.

Deon (21:25):

Đúng. Vì vậy, lịch sử không lặp lại chính nó.

Tiến sĩ O'Neal (21:27):

Đúng rồi. Đúng rồi.

Deon (21:28):

Ừ. Uh, hiện tại có đang bùng phát bệnh viêm gan ở Mỹ không? Bạn, bạn, bạn, có, bạn biết đấy, bạn nghe về nó một chút, một chút-

Tiến sĩ O'Neal (21:38):

Mm-hmm.

Deon (21:38):

... bạn biết đấy, ở đây và ở đó. Ừm, và cả, ở đây ở Louisiana?

Tiến sĩ O'Neal (21:44):

Đúng. Vì vậy, chúng ta đã nói về, ừm, một đợt bùng phát là sự gia tăng đột ngột của một thứ gì đó gây khó chịu, phải không?

Deon (21:50):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (21:50):

Vì vậy, tại Hoa Kỳ hiện nay, chúng tôi đã thấy sự gia tăng các trường hợp mắc bệnh viêm gan ở trẻ em rất nhỏ. Và trên toàn cầu, chúng tôi cũng đã thấy sự gia tăng các trường hợp viêm gan ở Châu Âu. Vì vậy, mọi người đều tự hỏi liệu họ có kết nối với nhau không. Và sau đó nếu họ là, lý do tại sao là gì? Ừm, về tổng thể, so với COVID, con số rất thấp, nhưng chúng ta không quen thấy những người trẻ tuổi bị bệnh vì bất cứ điều gì và phần lớn các trường hợp này đều rất nặng. Trên thực tế, một số người trong số họ đã tiếp tục được cấy ghép gan. Vì vậy, viêm gan là tình trạng viêm trong gan của bạn.

Deon (22:23):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (22:23):

Và nó có thể, ừm, nhẹ và biến mất giống như khi bạn bị mono, bạn thường bị viêm gan. Nó nhẹ và nó biến mất. Nhưng đôi khi nó có thể rất nghiêm trọng, và bạn thực sự cần cấy ghép nội tạng và rõ ràng, điều đó thật tàn khốc. R- những gì chúng tôi đang cố gắng tìm hiểu ngay bây giờ là điều gì gây ra chứng viêm này ở gan của những đứa trẻ này và thứ nằm ở đầu danh sách nhưng vẫn chưa được xác nhận hoàn toàn là liệu nó có được gọi là adenovirus hay không, một loại vi rút mà chúng ta 've, chúng tôi đã thấy rất nhiều adenovirus trong lịch sử của mình, có thể có hơn 100 loại adenovirus, nhưng loại cụ thể này có thể gây ra nhiều chứng viêm gan hơn chúng ta thường thấy với adenovirus. Vì vậy, rất nhiều người đổ xô tìm ra điều đó. Hãy chắc chắn rằng đó là nguyên nhân, hay chúng ta chỉ thấy adenovirus hiện đang lưu hành ở trẻ em vào thời điểm chúng ta gặp bệnh viêm gan này, và liệu có điều gì khác đang xảy ra?

Tiến sĩ O'Neal (23:13):

Và vì vậy, tôi biết rằng có rất nhiều nhà dịch tễ học rất thông minh về trường hợp này cả ở đây và ở châu Âu đang làm việc cùng nhau để tìm ra nó để chúng tôi có thể giúp các bậc cha mẹ tìm ra cách phòng ngừa-

Deon (23:23):

Đúng.

Tiến sĩ O'Neal (23:24):

... ừm, đưa con tiếp theo khỏi bệnh.

Deon (23:25):

Đúng. Và bạn đã đề cập, vì vậy, đó, là, là, nó được gọi là adenovirus?

Tiến sĩ O'Neal (23:29):

Adenovirus.

Deon (23:29):

Bây giờ, chính xác thì đó là cái gì?

Tiến sĩ O'Neal (23:31):

Adenovirus là một loại vi rút gây ra cảm lạnh thông thường.

Deon (23:34):

Ồ.

Tiến sĩ O'Neal (23:34):

Chuẩn rồi. Gây tắc nghẽn và ho và, như tôi đã nói, hầu hết chúng ta trong cuộc đời đều đã từng thấy một, hai, thậm chí có thể ba hoặc bốn ca nhiễm adenovirus.

Deon (23:42):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (23:42):

Nhưng mỗi người đều cụ thể, giống như mỗi chúng ta, chúng ta đều là con người-

Deon (23:45):

Đúng.

Tiến sĩ O'Neal (23:45):

... nhưng chúng tôi rất khác nhau.

Deon (23:46):

Đúng.

Tiến sĩ O'Neal (23:47):

Và mỗi adenovirus là một chút khác nhau. Và ở những đứa trẻ đó, có thể có sự tác động lẫn nhau và điều đó thường xảy ra với vi-rút mà ở đó, bạn biết đấy, phần lớn trẻ có thể mắc bệnh này và cảm thấy ổn, nhưng thỉnh thoảng, bạn lại thấy đứa trẻ đó có hệ miễn dịch và vi-rút đó không. không đi cùng nhau tốt. Vì vậy, có lẽ đó là những gì - đang diễn ra. Nó sẽ có ý nghĩa. Điều duy nhất thực sự không có ý nghĩa ngay bây giờ là adenovirus thường không gây ra bệnh viêm gan. Vì vậy, đây chỉ là một chủng khác nhau?

Deon (24:12):

Đúng.

Tiến sĩ O'Neal (24:13):

Hay là chúng ta bỏ lỡ con thuyên và đó là một nguyên nhân khác và-

Deon (24:15):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (24:15):

... và tôi nghĩ rằng bạn giám khảo vẫn chưa hiểu điều đó.

Deon (24:17):

Đúng. Đó, và đó là lý do tại sao các chuyên gia đang xem xét nó.

Tiến sĩ O'Neal (24:20):

Yep yep.

Deon (24:20):

Ừ. Chắc chắn. Tiến sĩ O'Neal, có điều gì khác mà bạn muốn thính giả của chúng tôi biết, chỉ về những đợt bùng phát, uh, nói chung, và bạn biết đấy, các bước mà chúng tôi có thể thực hiện để giúp ngăn chặn những điều đó xảy ra như thế nào không?

Tiến sĩ O'Neal (24:35):

Bạn biết đấy, tôi không biết tôi đã nói bao nhiêu lần, nhưng tôi, tôi tin rằng đó là điều tốt nhất để sống một cuộc sống lành mạnh ngày hôm nay và tôi đã tin điều đó hai năm trước. Che vết ho của bạn. Rửa tay. Ở nhà nếu bạn dính.

Deon (24:45):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (24:45):

Bùng phát xảy ra do mọi người bị bệnh và dịch bệnh lây lan, tuy nhiên, chúng ta có thể giảm thiểu điều đó bằng cách chỉ ở nhà khi bạn bị bệnh và không tiếp xúc với người khác, để lây nhiễm là điều chúng ta cần làm cho nhóm của mình, cộng đồng của chúng ta và gia đình của chúng tôi.

Deon (25:00):

Ừ. Và, bạn biết đấy, tôi biết, nhưng nó rất khó.

Tiến sĩ O'Neal (25:03):

(cười).

Deon (25:03):

Và tôi, tôi cảm thấy tội lỗi với nó.

Tiến sĩ O'Neal (25:05):

Tôi biết. Tất cả chúng ta đều vậy.

Deon (25:06):

Giống như, nếu tôi bị ốm và tôi cảm thấy như tôi, ồ, tôi đã bị, tôi vẫn phải đi làm vì-

Tiến sĩ O'Neal (25:12):

Mm-hmm.

Deon (25:12):

... Bạn biết-

Tiến sĩ O'Neal (25:13):

Bạn không muốn để nhóm của mình thất vọng.

Deon (25:13):

Một cách chính xác.

Tiến sĩ O'Neal (25:14):

Và tôi không muốn đội của mình bị cảm lạnh sẽ khiến họ thất vọng.

Deon (25:17):

Đúng.

Tiến sĩ O'Neal (25:17):

Và, chúng ta phải kết hôn cùng nhau và quyết định đầu là quyết định tốt nhất cho chúng ta, nhưng thành thật mà nói, tôi cũng không muốn bạn bị cảm, phải không?

Deon (25:25):

Ừ.

Tiến sĩ O'Neal (25:25):

Và bạn không muốn của tôi. Và vì vậy, tôi nghĩ là trung thực. Và bây giờ, thật dễ dàng để làm việc tại nhà đối với một số người.

Deon (25:31):

Đúng.

Tiến sĩ O'Neal (25:32):

Thật dễ dàng để loại bỏ chính mình.

Deon (25:34):

Mm-hmm.

Tiến sĩ O'Neal (25:34):

Mặt nạ có tác dụng. Đúng? Vì vậy, tất cả những thứ đó là những công cụ mà chúng ta không biết trước đây, bây giờ chúng ta biết, và chúng ta có thể thêm các lớp đó và bảo vệ nhóm của mình tốt hơn một chút.

Deon (25:43):

Mm-hmm. Và lần sau tôi bị ốm, tôi sẽ ở nhà.

Tiến sĩ O'Neal (25:45):

(cười).

Deon (25:45):

(cười).

Tiến sĩ O'Neal (25:47):

Tôi cũng thế.

Deon (25:48):

Tiến sĩ O'Neal, cảm ơn bạn rất nhiều vì sự hiểu biết sâu sắc và cuộc trò chuyện tuyệt vời như mọi khi.

Tiến sĩ O'Neal (25:52):

Thật tuyệt khi được nói chuyện với bạn. Cảm ơn bạn đã mời tôi.

Deon (25:54):

Tất nhiên là tôi rất thích cuộc trò chuyện này, và tôi có thể có một cuộc trò chuyện khác với bác sĩ O'Neal. Chúng tôi có thể nói chuyện trong nhiều giờ. Nhưng chúng tôi không có thời gian. Vì vậy, gửi đến thính giả của chúng tôi, cảm ơn bạn đã theo dõi. Chúng tôi hy vọng bạn sẽ cung cấp thêm thông tin. Hãy chắc chắn để xem tập tiếp theo của chúng tôi sẽ sớm ra mắt.